

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 26-01-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Angelika Lewandowska

Protokolant: Konrad Gajdziński

po rozpoznaniu w dniu 12-01-2015 r. sprawy

z powództwa J. W., M. G., K. W. i D. W.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki J. W. następujące kwoty:

- 46.000 zł (czterdzieści sześć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 5.455,73 zł (pięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 2372,05 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt dwa złote pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki J. W. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda M. G. następujące kwoty:

- 18.000 zł (osiemnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 2.134,85 zł (dwa tysiące sto trzydzieści cztery złote osiemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty.

4. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda M. G. kwotę 4036 zł (cztery tysiące trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

5. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda K. W. następujące kwoty:

- 18.000 zł (osiemnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 2.134,85 zł (dwa tysiące sto trzydzieści cztery złote osiemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty.

6. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda K. W. kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

7. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda D. W. następujące kwoty:

- 18.000 zł (osiemnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 2.134,85 zł (dwa tysiące sto trzydzieści cztery złote osiemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.01.2014 r. do dnia zapłaty.

8. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda D. W. kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

9. W pozostałym zakresie oddała powództwa.

10. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Koninie) kwotę 7853,92 zł (siedem tysięcy osiemset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Angelika Lewandowska

Sygn. akt I C 55/14

UZASADNIENIE

Powódka J. W. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w Ł. następujących kwot:

- 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wywołaną śmiercią syna P. G. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 5912,33 zł tytułem skapitalizowanych ustawowych odsetek liczonych od dnia 15.02.2013 r. do dnia 13.01.2014 r. od kwoty zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 25 000 zł tytułem odszkodowania w związku z pogorszeniem sytuacji życiowej powódki po śmierci syna z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 2956,16 zł tytułem skapitalizowanych ustawowych odsetek liczonych od dnia 15.02.2013 r. do dnia 13.01.2014 r. od kwoty odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powodowie: M. G., K. W., D. W. wnieśli o zasądzenie na rzecz każdego z nich kwoty:

- 20 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną śmiercią brata P. G. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 2364,93 zł tytułem skapitalizowanych ustawowych odsetek liczonych od dnia 15.02.2013 r. do dnia 13.01.2014 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powodowie wywodzili, że w dniu 08.10.2012 r. w S. doszło do wypadku przy budowie sieci kanalizacyjnej, w wyniku którego P. G. – pracownik firmy PHU (...) – doznał ciężkich obrażeń ciała skutkujących jego śmiercią. P. G. był synem powódki J. W. oraz bratem powodów: M. G., K. W., D. W.. Pomiędzy firmą (...) oraz firmą (...) sp. j. z siedzibą w D. została zawarta umowa wynajmu sprzętu używanego na budowie, na którym wydarzył się przedmiotowy wypadek. (...) sp. j. z siedzibą w D. miała w chwili wypadku zawartą umowę u pozwanego, który przyjął odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie. Powodowie wskazali, że na skutek śmierci P. G. doznali nieopisanego

cierpienia i z tego tytułu domagają się od pozwanego zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek śmierci osoby bliskiej. Nadto powódka J. W. podniosła, że po śmierci syna znalazła się w ciężkiej sytuacji materialnej, albowiem zmarły pomagał jej w utrzymaniu całego gospodarstwa domowego, a zatem nastąpiło pogorszenie jej sytuacji życiowej.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w Ł. wniósł o oddalenia powództwa w całości i zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że przyjął odpowiedzialność z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu wypadku, w którym śmierć poniósł P. G. – będący najbliższą osobą dla powodów. Pozwany zarzucił, iż wypłacił tytułem zadośćuczynienia na rzecz powódki J. W. kwotę 24 000 zł oraz na rzecz powodów: M. G., K. W., D. W. kwoty po 12 000 zł. Zdaniem pozwanego żądanie kwot wskazanych w pozwie tytułem dopłaty jest nieuzasadnione i wygórowane. Pozwany zaznaczył, że zadośćuczynienie musi być utrzymane w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom życia oraz przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. W ocenie pozwanego P. G. przyczynił się w 20% do zaistnienia wypadku, albowiem przebywał w wykopie w momencie pracy koparki. Nadto pozwany zarzucił, że zakład pracy, w którym pracował pozwany przyczynił się do zaistniałego wypadku w 40%, albowiem operator koparki rozpoczął pracę koparki pomimo, że nie upewnił się, że w wykopie nikogo nie ma. Pozwany wskazał także, że z uwagi na charakter roszczenia uzasadnionym jest, aby odsetki od ustalonej przez Sąd kwoty świadczeń zasądzone były od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił, co następuje:

P. G. był synem powódki J. W., bratem powoda M. G. oraz przyrodnim bratem powodów: K. W. i D. W.. Był rok po ślubie. P. G. wraz z żoną, swoją matką- powódką J. W. oraz braćmi: K. W. i D. W. mieszkał w domu rodzinnym. Był w trakcie budowy nowego domu na nieruchomości подарowanej mu przez brata – powoda M. G.. Planował, że w przyszłości jak wybuduje dom, to zamieszka tam ze swoją żoną oraz z matką. Nie miał jeszcze dzieci. P. G. miał ciepłe, pełne miłości relacje ze swoją matką oraz dobry kontakt ze swoim rodzeństwem. Z braćmi dzielił swoje pasje: motoryzacyjną oraz sportową, spędzał z nimi wiele czasu. W rodzinnym domu jego mieszkańcy wspólnie spożywali posiłki, przy których toczyli długie rozmowy. Zdarzało się, że rozmowy te przedłużały się do późnych godzin nocnych. Z bratem M. G. pomimo, że mieszkali w odległości 1,5 km widywał się codziennie, albowiem przyjeżdżał na budowę swojego domu sąsiadującą z nieruchomością brata. Przy budowie domu pomagali mu wszyscy bracia, albowiem jeden dał mu drewno, drugi cegłę a nadto pracowali na budowie fizycznie. Zmarły był radosnym, otwartym, wesołym człowiekiem. Jak przychodził z pracy to włączał od razu muzykę, śpiewał piosenki, grał też na akordeonie. Po pracy pomagał bratu D. W. w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. P. G. prowadził wspólne gospodarstwo domowe z żoną, matką i braćmi: K. W. i D. W.. Wspierał finansowo matkę, która utrzymywała się z renty wynoszącej 850 zł netto miesięcznie, z czego 100 zł miesięcznie przeznaczała na leki, albowiem leczy się w poradni pulmonologicznej, endokrynologicznej oraz ortopedycznej. Dawał jej na utrzymanie 200 zł miesięcznie a ponadto robił zakupy, za które nie żądał zwrotu pieniędzy. Kupował do domu żywność oraz inne niezbędne produkty. P. G. pracował jako pracownik fizyczny i zarabiał około 2000 zł netto miesięcznie. P. G. zginął 08.10.2012 r. w wypadku, do którego doszło w miejscu jego, pracy przy budowie sieci kanalizacyjnej. Został uderzony, kiedy przebywał w wykopie, przez łyżkę koparki, która odczepiła się od ramienia koparki. Powódka J. W. dowiedziała się od swojego szwagra, że w miejscu pracy jej syna doszło do wypadku i została tam, razem z synową, zawieszona przez niego. Gdy dowiedziała się, że syn nie żyje doznała szoku i wezwano karetkę pogotowia, bo powódka zaśląbla. Na miejscu zrobiono jej zastrzyk na uspokojenie. Po śmierci P. G. jego najbliżsi przez dwa miesiące nie włączali ani radia ani telewizora. Powódka od pogrzebu do Wigilii 2012 r. codziennie odwiedzała grób syna na cmentarzu. Obecnie powodowie przy najmniej raz w tygodniu, w niedzielę, przychodzą na cmentarz. Zdarza się, że powódka również w tygodniu prosi, kogoś z synów aby zawiózł ją na grób syna.

Tydzień po pogrzebie syna powódka udała się na wizytę do psychiatry, bo nie potrafiła sobie poradzić ze stratą syna i nie mogła spać. Powódka nadal leczy się u psychiatry. Ostatnio z uwagi na to, że kończyły się jej leki zmuszona była skorzystać z prywatnej wizyty, albowiem wizyty refundowane ma co pół roku. Powódka przyjmuje lek na bezsenność oraz lek antydepresyjny. Obecnie u powódki J. W. stwierdzono reakcję żałoby wykraczającą poza reakcję fizjologiczną

oraz zaburzenia depresyjne reaktywne. Śmierć syna wpłynęła na stan psychiczny i emocjonalny powódki w ten sposób, że pojawiły się u niej zaburzenia reaktywne, poczucie straty, tęsknota za zmarłym. Objawy były znaczne wymagały wizyty u psychiatry. Okresowo nasilały się u niej zaburzenia depresyjne. Powódka była zrezygnowana, odmawiała leczenia w związku z reaktywną depresją. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki związany ze śmiercią syna wynosi 3%. W przypadku powodów: M. G., D. W., K. W. reakcja żałoby nie wykraczała poza postać fizjologiczną, a ich sytuacja nie wymagała farmakoterapii. Żałoba nie miała konsekwencji w sytuacji życiowej w/w powodów, nie spowodowała również negatywnych konsekwencji oraz uszczerbku na zdrowiu psychicznym.

Pismem z dnia 08.01.2013 r. powodowie zwrócili się do pozwanego o zapłatę na rzecz:

- J. W. kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 100 000 zł tytułem pogorszenia sytuacji życiowej;
- M. G., D. W., K. W. kwot po 50 000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwany- po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego- decyzją z dnia 05.04.2013 r. oraz decyzją z dnia 30.08.2013 r. wypłacił tytułem zadośćuczynienia łącznie: na rzecz powódki J. W. kwotę 24 000 zł oraz na rzecz powodów M. G., K. W., D. W. kwoty po 12 000 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka J. K. (k.211v, nagranie 00:35:27-00:46:29) zeznania powodów: J. W. (k.210-211, nagranie 00:03:14-00:24:46, k. 286v) M. G. (k.211, nagranie 00:25:14-00:29:18, k.286v), K. W. (k.211, nagranie 00:29:18-00:31:34, k.286v), D. W. (k. 211-211v, nagranie 00:31:34-00:34:36, k.286v), pismo powodów z dnia 08.01.2013 r. oraz z dnia 13.06.2013 r. (k.153-157 i k.159-161), decyzji wypłaty odszkodowania (k.158 i k. 162), a także w oparciu o opinię biegłych: psychologa oraz psychiatry (k.224-252). Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. K. oraz powodów, albowiem były one spontaniczne, spójne a nadto stan emocjonalny powodów znalazł odzwierciedlenie w opinii biegłych. Za w pełni przydatną Sąd uznał opinię biegłych, albowiem była ona rzetelna i logiczna, a wyciągnięte z niej wnioski przekonujące. Zaznaczyć należy, że opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Dokumenty, na podstawie których ustalono stan faktyczny Sąd uznał za całkowicie wiarygodne. Autentyczność i prawdziwość treści w nich zawartych nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodów co do zadośćuczynienia oraz roszczenie powódki co do odszkodowania z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej zasługuje co do zasady na uwzględnienie, przy czym nie w pełnej wysokości. Znajduje ono oparcie w treści art. 822 § 1 kc, zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie natomiast do treści art. 34 ust. 1 ustawy z dn. 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Roszczenie powodów znajduje podstawę prawną w art. 446 § 4 kc upoważniającym sąd do przyznania zadośćuczynienia w przypadku śmierci osoby najbliższej. Roszczenie powódki co do kwoty 25 000 zł tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej opiera się na treści art. 446 § 3 kc. Roszczenie powodów co do zadośćuczynienia nie było sporne. Sporna była jedynie kwota należna z tego tytułu a także kwestia przyczynienia się zmarłego do zdarzenia skutkująca koniecznością obniżenia zadośćuczynienia. Należy zauważyć, iż zadośćuczynienie za krzywdę jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest rekompensowanie uszczerbku w dobrach osobistych (szkody niemajątkowej), oczywiście w takim zakresie, w jakim taka rekompensata, ze względu na szczególny charakter tych dóbr, jest możliwa za pomocą świadczeń pieniężnych. W literaturze podkreśla się fakultatywny i tym samym uznaniowy charakter zadośćuczynienia (por. G. Bieniek, Komentarz, s. 463 i nast.). W orzecznictwie wskazuje się, że zadośćuczynienie pieniężne ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci

cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku. Zadośćuczynienie musi mieć wysokość odczuwalną w taki sposób, aby w mniemaniu poszkodowanego, szkoda została naprawiona a w związku z tym wywołała pewne odczucie sprawiedliwości, dlatego też powinna być odpowiednio wysoka (tak: SN w wyroku z dnia 19 maja 1998 r., II CKN 756/97, niepubl.). Reguła ta dotyczy także zadośćuczynienia na podstawie art. 446 § 4 kc.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż nie ma wątpliwości, że powodowie należą do najbliższych członków rodziny zmarłego P. G., skoro był on synem powódki J. W., bratem powoda M. G. oraz bratem przyrodnim powodów: K. W. i D. W.. Nie ulega wątpliwości, że wszystkich powodów łączyła ze zmarłym szczególna zażyłość i więź emocjonalna, albowiem wszyscy tworzyli szczęśliwą, radosną, szanującą i wspomagającą się rodzinę. Na skutek śmierci syna powódka J. W. pozbawiona została wsparcia ze strony syna. Legły też w gruzach jego plany, że będzie mogła w przyszłości przenieść się do jego nowego domu i zająć się wychowaniem jego dzieci. Powódka była silnie emocjonalnie związana z synem a ich relacje opierały się na dużej zażyłości. Syn był dla niej wsparciem, pomagał w codziennym życiu. Powodowie: M. G., D. W., K. W. straciły natomiast osobę, na którą mogły zawsze liczyć, która poświęcała im wolny czas, z którą mogli dzielić wspólne pasje, służyła radą i pomocą w każdym momencie. Sąd wziął również pod uwagę, że poczucie doznanej przez powodów krzywdy zwiększają okoliczności w jakich doszło do utraty życia przez P. G.. Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd uznał, iż kwota zadośćuczynienia należna powódce J. W.- matce zmarłego P. G. winna wynieść 70 000 zł. Z uwagi na fakt zapłaty przez pozwanego kwoty 24 000 zł pozostaje do zapłaty kwota 46 000 zł. Z kolei kwota, która należy się powodom: M. G., K. W., D. W., tytułem zadośćuczynienia za śmierć brata to kwota 30 000 zł. Mając na uwadze fakt zapłaty na rzecz każdego z powodów kwoty po 12 000 zł Sąd zasądził na rzecz każdego z nich kwoty po 18 000 zł.

Sąd oddalił powództwa w pozostałym zakresie uznając, iż żądanie każdego z powodów jest nadmiernie wygórowane, tymczasem zadośćuczynienie nie może być nadmierne a jego wysokość musi być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia dla matki P. G. miało to, że nie był on jedynym dzieckiem powódki, co stwarza możliwość otrzymania na starość wsparcia ze strony jej pozostałych synów. Nadto zmarły syn powódki założył już własną rodzinę, a zatem naturalnym jest, że to ona stała się dla niego priorytetem a więzi z matka musiały ulec zmianie. Z kolei przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia dla braci P. G. Sąd wziął pod uwagę, że powodowie są w wieku, w którym istotne staje się własne życie- powód M. G. stworzył już rodzinę, natomiast powodowie K. W. i D. W. zapewne niedługo ją założą. Sytuacja ta daje możliwość łatwiejszego niż w przypadku matki zmarłego pogodzenia się ze śmiercią brata. Nadto ich stan psychiczny nie wymagał wsparcia ze strony fachowców i farmakologii tak jak w przypadku ich matki. U braci zmarłego w przeciwieństwie do jego matki nie stwierdzono uszczerbku na zdrowiu, co wpływa na to, że zadośćuczynienie dla tych powodów musi być relatywnie mniejsze niż to należne powódce. Powódka J. W. dochodziła nadto przyznania jej odszkodowania z tytułu znacznego pogorszenia się sytuacji życiowej po śmierci syna. Pozwany już w toku postępowania likwidacyjnego zakwestionował wypłatę świadczeń z tego tytułu wskazując, że nie zostało ono przez powódkę wykazane. Przyznanie świadczenia z art. 446 § 3 k.c. ustawodawca uzależnił od znacznego pogorszenia się sytuacji życiowej uprawnionego do odszkodowania na skutek śmierci poszkodowanego. Polega ono nie tylko na pogorszeniu się obecnej sytuacji materialnej, lecz także na utracie realnej możliwości polepszenia warunków życia. Obejmuje więc także przyszłe szkody majątkowe, często nieuchwytnie lub trudne do obliczenia, niemniej prowadzące do znacznego pogorszenia sytuacji życiowej osoby najbliższej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 02.12.2009 r., I CSK 149/09, LEX nr 607232). Określając wysokość powyższego odszkodowania, Sąd jest obowiązany wziąć pod uwagę różnicę między stanem, w jakim znaleźli się członkowie rodziny zmarłego po jego śmierci, a przewidywanym stanem materialnym, gdyby zmarły żył. Pogorszenie sytuacji życiowej polega nie tylko na pogorszeniu obecnej sytuacji materialnej, ale także na utracie rzeczywistej możliwości uzyskania stabilnych warunków życiowych oraz ich realnego polepszenia (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27.06.2013 r., I ACa 183/13, Lex nr 1349956).

Szkoda w takim rozumieniu niewątpliwie wystąpiła w niniejszej sprawie po stronie powódki. Zauważyć bowiem należy, że zmarły P. G. razem z matką tworzył zgodną i prawidłowo funkcjonującą rodzinę, a powódka do chwili

obecnej odczuwa stratę syna w codziennym funkcjonowaniu, wynikającą z utraty jego wsparcia, w tym także pomocy finansowej, jakiej jej udzielał syn. Powódka jest osobą schorowaną, pozostającą pod opieką lekarzy specjalistów z kilku dziedzin, wymagającą regularnego przyjmowania leków, a zatem w sytuacji gdy utrzymuje się ona jedynie z renty w wys. 850 zł miesięcznie netto oczywistym jest, że wymaga ona wsparcia ze strony innych osób, albowiem nie jest w stanie sama się utrzymać. Zatem okoliczność, iż to syn P. G. gwarantował matce, że będzie z nim mieszkała była dla niej gwarancją bezpiecznej przyszłości, której została pozbawiona na skutek jego śmierci. W konsekwencji porównując sytuację życiową powódki, sprzed jak i po zdarzeniu, nie sposób stwierdzić, że w jej przypadku nie doszło do znacznego pogorszenia sytuacji życiowej, skoro co zostało wykazane w niniejszym postępowaniu zmarły udzielał regularnego finansowego wsparcia swojej matce.

Sąd kierował się także tym, że stosowne odszkodowanie, o jakim mowa w art. 446 § 3 kc powinno wyrażać się kwotą odczuwalną realnie i stanowić adekwatne przysporzenie zarówno przez uprawnionego, jak i z obiektywnego punktu widzenia. Za taką Sąd uznał kwotę 20 000 złotych dla powódki. W pozostałym zakresie powództwo o odszkodowanie podlegało oddaleniu jako zbyt wygórowane .

Sąd uznał, że brak podstaw do przyjęcia przyczynienia zmarłego do powstałej szkody, albowiem pozwany nie wykazał, aby do takiego przyczynienia ze strony P. G. doszło. Pozwany podnosząc okoliczność przyczynienia ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że zmarły przebywał podczas pracy koparki w wykopie, co nie było dopuszczalne z uwagi na przepisy bhp. W ocenie Sądu powołanie się na tą okoliczność, mimo nie kwestionowania jej przez powodów było niewystraszające by przyjąć przyczynienie. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie aby ustalić przyczynienie należało przeprowadzić postępowanie dowodowe polegające na ustaleniu okoliczności wypadku, w zwłaszcza w jaki sposób odbywało się wykonywanie pracy przy osadzaniu studzienki i czy możliwym było wykonanie tej pracy bez przebywania w wykopie podczas pracy koparki oraz czy P. G. miał możliwość wykonania zleconej mu pracy w inny sposób. Zaznaczyć należy, że pozwany nie powołał żadnych dowodów pozwalających ustalić czy ze strony zmarłego doszło do przyczynienia się do szkody. Nie zrozumiałym był również zarzut pozwanego, że jego odpowiedzialność powinna zostać ograniczona z uwagi na okoliczność, iż również zakład pracy zmarłego dopuścił się zaniedbań skutkujących, w ocenie pozwanego, przyczynieniem się do zdarzenia w 40%. Stosownie do treści art. 441 § 1 kc jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, ich odpowiedzialność jest solidarna. Z istoty solidarności z kolei wynika, że wierzyciel zgodnie z art. 366 § 1 kc ma możliwość żądania zarówno całości, jak i części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich, jak i od każdego z osobna. W niniejszej sprawie powodowie wystąpili do pozwanego jako jednego z dłużników solidarnych, a zatem okoliczność iż jeszcze inny podmiot odpowiada za skutki zdarzenia, w wyniku którego zginął ich bliski, nie mają znaczenia dla odpowiedzialności pozwanego.

Mając powyższe rozważania na uwadze z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę Sąd przyznał powódce kwotę 46 000 zł oraz kwotę 20 000 zł z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej, natomiast pozostałym powodom kwoty po 18 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powodowie swe roszczenia zgłosił pismem z dnia 8 stycznia 2013 roku. Pozwany nie zaprzeczył aby termin 30-dniowy nie upłynął z dniem 13 lutego 2013 r. , a zatem Sąd zasądził zgodnie z żądaniem skapitalizowane odsetki od zasądzonych powodom kwot liczone od dnia 15.02.2013 r. do dnia 13.01.2014 r. oraz odsetki od odsetek od dnia wniesienia pozwu. Niesłuszny okazał się zarzut pozwanego, aby w niniejszej sprawie należało zasądzić odsetki od dnia wyrokowania, albowiem okoliczności konieczne do podjęcia decyzji w jakiej wysokości przyznać powodom zadośćuczynienie i odszkodowanie były znane pozwanemu już po wezwaniu do zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 kpc obciążając w całości kosztami pozwanego, albowiem powodowie wygrali w znacznej części a nadto określenie należnych im sum zależało od oceny sądu. Sąd zasądził

od pozwanego na rzecz wszystkich powodów zwrot kosztów zastępstwa procesowego oraz na rzecz powoda M. G. dodatkowo również zwrot poniesionych przez niego kosztów sądowych.

Na podst. art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) orzeczono o nie uiszczonych kosztach procesu.

A. L.